

1.387

НАУЧНО-ПОПУЛЯРНА БИБЛИОТЕКА
НА
ДРУЖЕСТВОТО НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛЕСОВЪДИ
№ 1.

ПРОФЕСОРЪ Д-РЪ Г. ШЛЕЗИНГЕРЪ

ЗАЩИТА НА ПРИРОДАТА

И

НЕЙНОТО ЗНАЧЕНИЕ ЗА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО

Преведе отъ нѣмски:
Инж. лесовъдь М. Д. РУСКОВЪ.

ИЗДАНИЕ
НА
ДРУЖЕСТВОТО НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛЕСОВЪДИ
София, Бул. Драгоманъ, № 58.
1928.

ПРЕДГОВОРЪ ОТЪ ПРЕВОДАЧА

Повърхнината на земята е предметъ на непрестанни измѣнения. Въ съвременната геологическа епоха най-могъщественъ факторъ, който предизвиква тѣзи измѣнения е безспорно човѣкътъ съ своята култура. Подъ влиянието на последната, първичната природа се топи „като восъкъ предъ огъня“. Девственитѣ гори и ливади изчезватъ и преминаватъ въ областта на преданията. Заедно съ тѣхъ изчезватъ редица животни и растения, които не могатъ да се приспособятъ къмъ новитѣ условия на живота. Обедняването на естественитѣ богатства — намалението на горитѣ и гибелнитѣ послѣствия отъ тѣхното разхищение и унищожаване, постояннитѣ оплаквания отъ намаляването на дивеча въ горитѣ и рибитѣ въ рѣкитѣ — накарара цивилизованитѣ страни да взематъ законодателни мѣрки, за да урегулиратъ хищническото стопанствуване на човѣка. Сжщо и нашитѣ закони: за горитѣ, за лова и за рибарството, съдържатъ такива постановления.

Наредъ съ тая дейность, предизвикана отъ чисто държавно-стопански интереси, въ Европа се породи другъ стремежъ, — стремежъ, който се ръководи отъ по-идеални цели, а именно, да се запазятъ въ интереса на науката и естетиката, макаръ малки кжсове отъ първичната природа, отдѣлни бележити предмети отъ сжщата, по възможность въ тѣхния първоначаленъ естественъ видъ — сполучливо наречени отъ Ал. фонъ Хумболдъ „природни паметници“.

Освенъ това напредъкътъ на техниката и индустриализирането на производството отнеха твърде много отъ първобитната красота на девствената природа. Време бѣше да се замисли за нейното запазване.

Въ свръзка съ всичко това въ Европа и Америка се създаде особно движение за защита на природата, което си постави за задача възстановя-